

mig, at man kunde komme overmaade langt i Retning af en Nedgang med 50 Mill. Kr. indenfor de Rammer, som den nuværende Lovgivning hjemler, og jeg vil da ogsaa takke det ærede Medlem, fordi han selv gav Anvisning paa et Sted, hvor der kunde skæres ned. Saa vidt jeg hørte, sagde han, at der f. Eks. kunde skæres ned med en ny Trediedel af Konjunkturtillæget. Det drejer sig alene om 16—17 Mill. Kr. Og jeg kunde godt tænke mig, at man kunde blive nødt til at gaa saa langt, at man maatte tage de 2 Trediedele. Derved vilde man kunne nedskære 32 Mill. Kr. Og ser vi efter, hvorledes alle Budgetter er svulmet op i Løbet af Krigsaarene, skulde jeg dog mene, at det maatte være muligt at finde Nedskæringer, der kunde udfylde Resten af de 50 Mill. Jeg tror ikke, at Opgaven er uløselig, selv om jeg indrømmer, at det kan blive meget vanskeligt og kan føre til, at man maa skære ned paa Steder, hvor man kunde ønske ikke at gøre det.

P. Munch: Jeg har først nogle Ord at sige i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat om Folkenes Forbund og de Forhandlinger, som staar i Forbindelse dermed. Det ærede Medlem Hr. Moltesen fremhævede, at det under Forhandlingerne i Folkenes Forbunds Delegeretforsamling var givet, at den egentlig afgørende Betydning laa i de Udtalelser, der blev fremsat paa hvert Lands Regerings Vegne, men at man ogsaa kunde fremsætte Udtalelser i eget Navn. Det ærede Medlem lagde i høj Grad Vægt paa den Betydning, det havde, at et Lands Repræsentant kun eller fortrinsvis talte paa Regeringens Vegne. Overfor dette tror jeg, der er Grund til at understrege, at det er givet, at alle Afstemninger indenfor Delegeretforsamlingen maa for hver Stats Vedkommende afgøres af det paagældende Lands Regering, men at det utvivlsomt vilde være af Betydning for hele Forhandlingens Karakter, hvis man i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, kom ind paa, at de enkelte Repræsentanter ogsaa tog Ordet ud fra deres egne særlige Synspunkter. Kun hvis dette bliver Tilfældet, vil Delegeretforsamlingen i højere Grad end hidtil blive et Udtryk for de forskelligartede Stemninger, der findes indenfor den Verden, der er repræsenteret, og kun derigennem kan den Skridt for Skridt have Udsigt til at kunne arbejde sig hen imod at blive det Verdensparlament, som den maa blive, hvis der skal blive Fremgang i hele den Bevægelse, her er begyndt.

Jeg kan i øvrigt med Hensyn til Forhandlingerne i Folkeforbundet give min Tilslutning til de Udtalelser, de andre delegerede har fremsat med Hensyn til den Instruks, der er udsendt af Udenrigsministeriet, som ogsaa jeg for mit Vedkommende har været meget tilfreds med, og jeg kan tilføje, at alle de delegerede med megen Tilfredshed har set paa den Ledelse af Delegationens Virksomhed, som er lagt i Hænderne paa Kammerherre Zahle. Jeg kan dertil føje, at der har været et heldigt Samarbejde og en overordentlig stor Samklang mellem de delegerede, som har repræsenteret Danmark ved de forskellige Møder.

Med Hensyn til Mødet i Aar tror jeg, der er Grund til at understrege, at den almindelige Forhandling utvivlsomt var af en svagere Karakter end ved de foregaaende Delegeretmøder, medens til Genæld Udvalgsarbejdet ligesom var kommet ind i et fastere Spor, der lagde sikrere Grund for Fremtiden, end Tilfældet har været de to foregaaende Aar. Naar den almindelige Forhandling var svagere, beroede dette utvivlsomt paa, at den Forventning, man havde næret om Tysklands Deltagelse i Forbundsforhandlingerne i Aar, blev skuffet. Lige op til Forbundsdelegeretforsamlingens Sammentræden førtes der Forhandlinger mellem Tyskland og de to Vestmagter om Tysklands Optagelse. De strandede i sidste Øjeblik, og dette bevirkede, at Indholdet af hele Forhandlingen blev mindre betydningsfuldt, end man kunde have gjort sig Forventning om. Dertil kom endelig, at just paa den Tid, Forhandlingerne fandt Sted, opstod der et overordentlig spændt Forhold mellem Frankrig og England, som virkede særdeles lamrende paa hele Drøftelsen i Genève.

Der var imidlertid en Ting i Aar, som kunde synes at pege fremad. Henimod Slutningen af Delegeretmødets Forhandlinger indtraadte der efterhaanden en voksende Følelse af, at den Tid maatte nærme sig, da Folkenes Forbund, hvis hele denne Udvikling skulde faa Betydning, maatte træde frem som Afløser af det saakaldte øverste Raad, hvis Afmagt overfor de storpolitiske Opgaver Dag for Dag blev synligere. Denne Stemning gav sig Udtryk i Forslaget om Indgriben i det græsk-tyrskiske Spørgsmaal, fremsat af Frithjof Nansen, og i Forslaget om Folkeforbundets Virksomhed med Hensyn til de økonomiske Forhold mellem de tidligere krigsførende Magter, fremsat af Robert Cecil, og i hele den Maade, hvorpaa disse Forslag blev modtaget.